

תלמודו בידו

דף מ עמוד ב

א [התפיס קדושת הקדש או שביעית על דבר אחר, האם הקדושה נעקרת מהדבר הראשון ?

ב [באיזה אופן פירות שביעית תופסים חפץ אחר בקדושתם ?

ג [לקח בשר בפירות שביעית, וחילל הבשר על דגים, באיזה אופן נתפסת קדושת שביעית על הדגים ?

ד [מה עוד נלמד מן הסמיכות "וכי תמכרו ממכר" לפרשת יובל ?

א הקדש: פדה הקדש על דמים, הקדושה נתפסת בדמים, וההקדש יוצא לחולין. פירות שביעית: לקח בשר בפירות שביעית, אין קדושת השביעית נעקרת מן הפירות. שנאמר "קדש תהיה לכם", ודרשו בהוייתה תהא. ואף הבשר קדוש, ונאכל קודם זמן הביעור של הפירות.

פרי שני: לקח בבשר דגים, יצא הבשר מקדושת שביעית ונכנסו הדגים במקומם. לקח בדגים יין, היין [ופירות שביעית] קדוש [וכן הלאה].

ב כשנקנה בדרך מקח. כגון שמכר פירות שביעית ונטל דמים, או לקח בהם בשר. אך אם עשה דרך חילול, כגון שלקח כסף ואמר "פירות אלו מחוללים על כסף זה", אין הכסף נתפס בקדושת שביעית.

ג ר' אלעזר: כשחילל בדרך מקח וממכר. שהתורה סמכה פרשת יובל [הדומה לשביעית] לפסוק "וכי תמכרו ממכר". ללמד שקדושת שביעית נתפסת בדבר אחר רק בדרך מקח וממכר.

ר' יוחנן: בין בדרך מקח ובין בדרך חילול. שנאמר "יובל היא קדש", ודרשו שכשם שהקדש מתחלל בין בדרך מקח ובין בדרך חילול, אף פירות יובל ושביעית כן.

ד הסוחר בפירות שביעית סופו שימכור את מטלטליו. ואף שזהו איסור קל.